

[Socialministeren]

Hr. Askjær Jørgensen rejste også spørgsmålet om socialindkomstens virkninger. Jeg skal oplyse, at begrundelsen for at indføre socialindkomsten jo var, at det igennem flere år med stadig større klarhed havde vist sig, at det indtægtsgrundlag, som vi hidtil havde anvendt til udmåling af sociale ydelser, led af ganske alvorlige skavanker. Der var således udbredt enighed om, at den skattepligtige indkomst var en dårlig målestok for økonomisk evne og socialt behov. Indførelsen af socialindkomsten som beregningsgrundlag har medført en nedsættelse af de sociale ydelser til personer med store formuer og til personer med store skattemæssige fradrag. Dette var hensigten med socialindkomsten, og netop ved at begrænse ydelserne til disse personer var det muligt at friholde de dårligst stillede, når der på grund af den pressede økonomiske situation ikke længere kan gives ydelser til alle.

Men socialindkomsten har jo været udsat for en hel del kritik, og jeg vil gerne sige, at jeg agter at følge denne debat med henblik på et eventuelt behov for justeringer af reglerne, hvis der på enkelte områder er grund til det. Men jeg er helt enig, vil jeg også gerne sige, i socialindkomstens grundprincip: at sikre en retfærdig fordeling af de sociale ydelser med vægt på dem, der har størst behov.

Til sidst i dette indlæg vil jeg gerne sige, at ud over at søge at imødegå de vanskeligheder, der følger af stigningen i de sociale behov, lægger regeringen også afgørende vægt på – uanset den pressede økonomiske situation – at fortsætte bestræbelserne på at forbedre de sociale ydelser.

Sidste år er der f.eks. sket en udvidelse af dagpengeretten ved graviditet, barsel og adoption, og folketinget har i slutningen af februar vedtaget en bevilling på 200 mill. kr. til videreførelse af varmhjælpen til pensionister.

Straks ved begyndelsen af næste folketingssamling regner jeg med at fremsætte lovforslag om en meget væsentlig udvidelse af hjælpen til pensionisternes varmeudgifter. Et andet vigtigt område, som jeg agter at se på i den kommende tid, er førtidspensionerne, hvor jeg bl.a. lægger vægt på at få et forenklet og mere retfærdigt system gennemført.

Regeringen har også taget en række initiativer for mere generelt at fremme en videre-

udvikling af den sociale lovgivning til gavn for borgerne. Sidste efterår havde folketinget en debat om børnekommissionens betænkning, og vi er i socialministeriet i øjeblikket i gang med en analyse af betænkningen med henblik på en vurdering af vores muligheder for at sikre børnene de bedst mulige opvækstvilkår. Om kort tid vil ældrekommisjonen afslutte sit arbejde, og ingen kan vel undre sig over, at jeg udtrykker overbevisning om, at vi her får et solidt og sammenhængende grundlag for beslutninger om forbedringer af de ældres vilkår.

Som sagt er vores sociale system et af verdens bedste. Den økonomiske krise og dele af samfundsudviklingen i øvrigt har skabt et helt uforudset pres på den sociale sektor, og derfor må vi naturligvis løbende forbedre og ændre i systemet, både hvad angår ydelser og struktur, men at tage det som udtryk for kaos er en grov overdrivelse. Tværtimod har vores system klart stået sin prøve, og det har vist, at det kan klare også denne situation bedre, end det er lykkedes de fleste andre steder i verden.

Forhandling

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg bliver nok nødt til lidt nærmere at definere, hvad jeg mener med socialpolitisk kaos.

Eksempelvis kunne man den 11. april i tredje del af Jyllands-Posten læse, at en gartneriejerovre i Skødstrup ved Århus blev ramt helt urimeligt af socialindkomsten, idet vedkommende fik en regning på 12.000 kr. for nogle hjælpemidler. Det var en borger, som havde klaret sig selv, som på trods af svært handicap ikke havde ligget samfundet til last på nogen måder. Men nu havde altså nogle myndigheder fundet på at vurdere gartneriet til at være så og så meget værd i kroner og øre; det er nok tvivlsomt, om det kan sælges til det. Det indebærer, at denne borger – som i øvrigt har slidt for at klare til dagen og vejen uden at belaste systemet – udsættes for denne grove belastning. Det kan vi ikke acceptere. Det mener vi er noget, man med rimelighed kan kalde socialpolitisk kaos eller i hvert fald i allerhøjeste grad social uretfærdighed.

Lad os som et andet eksempel tage en borger i X-købing, som for at opretholde be-